

Umban

DZIENNIK

DEPARTAMENTOWY RADOMSKI.

Nr. 11.

W Radomiu dnia 15go Marca 1812.

Nr. 1910. Prefekt Departamentu Radomskiego.

Kommunikowany sobie w kopii wierzyteliu przez JW. Ministra (Spraw Wewnętrznych) Dekret Najjaśniejszego Pana z dnia 14 z. m. b. r. zapadły, przepisujący prawidła ku zapobieżeniu Dezercyi Wojskowych, w treści następujący;

Wypis z protokołu Sekretaryatu Stanu w Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 14 Miesiąca Stycznia 1812 Roku. FREDERYK AUGUST z Bożej Łaski Król Saski Xiążę Warszawski, &c. &c. Zważywszy, iż chcąc skutecznie Dezercyi w głąb kraju Wojska Naszego Xięstwa Warszawskiego zapobiec, przepis Artykułu 47 Dekretu pod duiem 9 Maia 1808 uzupełnić potrzeba, zważywszy, iż śpieszne wykonanie przepisów dążących do zapobieżenia Dezercyom koniecznie jest potrzebnem, zważywszy nakoniec, iż zamiar ten drogą Administracyjną najskuteczniej może być osiągnięty, na wniesienie Ministra Woyny i po wysłuchaniu Naszey Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

ARTYKUŁ 1. Zostawiając w swojej mocy prawo Kommissyi Rządzącej Karę Tysiąca Złotych Polskich za przechowanie Dezertera, i dochodzenie oney w Sądach Kryminalnych stanowiące, wymierzenie i wykonanie kar niniejszym Dekretem wskazanych na Urzędników przekonanych o zaniedbanie śledzenia Dezerterów, lub Urlopników niepowracających na terminie wyścia Urlopu, Władzom Administracyynym powierzamy.

ART. 2. Skoro w Pułku postrzeżono będzie, że Żołnierz zbiegł, Pułkownik to natychmiast zamelduje Generałowi kommanderującemu Departamentem, z którego Zbieg jest

rodem. Generał tam kommanderujący wezwie niezwłocznie Prefekta, aby kazał śledzić i schwytanego przyślawić do swego *respective* Pułku.

ART. 3. Takowe wezwanie odebrawszy Prefekt winien iest natychmiast przesać Podprefektowi właściwemu, a ten niezwłocznie wyda rozkaz do Woyta lub Burmistrza Gminy, z ktorey Zbieg iest rodem, ażeby go śledził, i schwytawszy, do naybliższej Woyskowej kommandy odesłał, Kommanda Woyskowa, odebrawszy Zbiega, wyda przystawiającemu Kwit, z wyszczególnieniem imienia, nazwiska, lat, broni i pułku, do którego należy Zbieg przyślawiony, o czém Generał Kommanderujący w Departamencie uwiadomionym przez Władze Cywilne będzie.

ART. 4. Gdyby po ścisłem śledzeniu okazało się, iż Zbieg nie znayduje się w Gminie, na ten czas Woyt lub Burmistrz przez Podprefekta donieść o tém winien Prefektowi, który Generała Kommanderującego w Departamencie, a ten Pułkownika uwiadomić o tém iest obowiązany.

ART. 5. Gdyby po nastąpionym śledzeniu, kiedykolwiek ieszcze Zbieg pokazał się w Gminie, Woyt lub Burmistrz przytrzymać go natychmiast, i stosownie do przepisów powyższego Artykułu 3 odesłać do naybliższej woyskowej kommandy powinien.

ART. 6. Gdyby z czasem dowiedzioném było, iż Zbieg pod czas śledzenia był w Gminie, lub poźniej w Gminie pokazawszy się, nie został przytrzymanym i odesłanym, na ten czas Generał Kommanderujący w Departamencie wezwie Prefekta o wymierzenie kary na Prozydenta, Burmistrza, lub Woyta, który Zbiega niedbale śledził, lub umyślnie zataił — Ta kara za pierwszym zdarzeniem nie mnieysza iak Złotych trzytysia, a nie większa iak Złotych szesćset, a to stosownie do stanu i możności Urzędnika bydz powinna.

Prócz tego winny Urzędnik obowiązany będzie wynagrodzić szkodę uczynioną Pułkowi w efektach skarbowych przez Zbiega zabranych; Rzetelność zaś i Obrachunek tej szkody przez Radę Gospodarczą podane, zaświadczą Generał Kommanderujący, w Departamencie, i Dyrektor Generalny popisów.

Jeżeli Urzędnik już raz ukarany za niedbalstwo, podobnego przewinienia powtórnie dopuści się, na ten czas prócz powyższej kary i wynagrodzenia Pułkowi, oddalonym od Urzędu bydz powinien.

Jeżeli zaś pokaże się, iż powtórnie Dezertera umyślnie zataił, oprócz kar Administracyjnych wyżej wymierzonych, po kary prawem kryminalnym przepisane do Sądu oddany będzie.

ART. 7. Od ogłoszenia niniejszego Dekretu żadne Urlopy Wojskowym wydane nie będą, tylko z obowiązkiem, dla okaziciela; aby przybywszy do Gminy, do której za Urlopem udać się ma prawo, natychmiast zameldował się Władzy miejscowej, przedstawił iey służący Mu Urlop, i o wizę onegoż prosił.

ART. 8. Również zaleconym każdemu Wojskowemu będzie, aby mając powracać do swego Korpusu przed wyściem z Gminy, w której bawić się miał pozwolenie, zameldował się Władzy miejscowej, i prosił, aby dzień, w którym chce wychodzić z Gminy, był przez Urzędnika miejscowego na Urlopie iego zapisanym.

ART. 9. Wojskowy, który bez wizy Urlopu powyższemi Artykułami przepisany, powróci do Korpusu; Aresztem ośmiodniowym ukaranym będzie.

ART. 10. W celu ułatwienia takowego porządku; Prezydent, Burmistrz lub Woyt oprócz ogólnej Xiegi ludności, Dekretem Naszym dnia 18 Stycznia 1810 roku nakazany, utrzymywać będzie listę oddzielną przybywających do Gminy za Urlopem wojskowych, i w tey zapisze dzień, w którym przybywający meldowali się, czas zamierzonego im Urlopu, dzień, w którym oświadczyli, że chcą wychodzić z Gminy.

ART. 11. Gdyby Urlopnik po wyszłym terminie Urlopu zuaydował się jeszcze w Gminie, a pozwolenie w niej bawienia dłuższego nieokazał, Woyt lub Burmistrz przytrzyma go i odeszle do najbliższej Kommandy Wojskowej.

ART. 12. Względem Urlopnika, któryby dwa tygodnie przetrzymał Urlop, Pułkownik w wyżej opisanym sposobie; zamelduje Generałowi Kommandującemu w Departamencie, a ten iako i Urzędnicy Administracyjni, postąpią sobie we wszystkim sposobem Artykułami 2 i 3 Dekretu niniejszego przepisany.

ART. 13. W tym przypadku utrzymywana Lista podług przepisu Artykułu dziesiątego niniejszego Dekretu, służyć będzie Woytom, Burmistrzom lub Prezydentom do usprawiedliwienia wyjścia Urlopnika z Gminy.

ART. 14. Gdyby Woyt, Burmistrz lub Prezydent nie mógł udowodnić Listą utrzymywanych się mających, dopełnionych przez siebie, a niniejszym Dekretem przepisanych, względem Urlopnika formalności, a ten nie stanawszy we dwa tygodnie po upłynionym terminie Urlopu był za Dezertera deklarowanym; Woyt Burmistrz lub Prezydent zniewolonym będzie wynagrodzić szkodę uczynioną Pułkowi w Effektach skarbowych przez Urlopnika

zabranych, stosownie do Artykułu 6 niniejszego Dekretu, a Gmina na miejsce nie stawiającego się, wybierze losem Zastępcę dla Półku, z którego Urlopnik uszedł.

ART. 15. Gdyby zaś okazało się, że Woyt, Burmistrz, lub Prezydent wiedział o ukrywającym się w Gminie Urlopniku, Urlop-swoy przetrzymującym, a takowego nieprzytrzymał, w tedy podług Artykułu 6 postąpiono z nim będzie.

ART. 16. Po razy stosownie do Artykułu 23 Dekretu Naszego 18 Stycznia 1810 Prezydent, Burmistrz lub Woyt, będzie w przypadku sporządzenia Wywodu słownego z Człowieka nowoprzybyłego do Gminy i zameldowanego mu przez Właściciela Dому, w którym się znajduje, a nie będącego w stanie złożyć przyzwoitego zaświadczenia, szczególniejsza na to baczność dana być ma, czyli człowiek takowy do Woyska nie należy, a jeżeli się należącym do Woyska być okaże, w ten czas już nie do właściwej Gminy, lecz podług przepisu Artykułu 3 niniejszego Dekretu do najbliższej Komendy Woyskowej odesłanym być powinien.

ART. 17. Gdy Prezydent, Burmistrz lub Woyt w celu przekonania się, czyli Człowiek obcy do Gminy przybyły jest do innej Gminy należącym, albo należącym do Woyska, lub tylko do gatunku Włoczęgów, uznał potrzebę przytrzymania lub aresztowania onogoż, takowe przytrzymanie i aresztowanie dłużej nad 24 godzin trwać nie powinno, i Prezydent, Burmistrz lub Woyt; po upływie tego czasu, postąpi sobie z człowiekiem zatrzymanym podług przepisów do kondycyi człowieka stosownych.

ART. 18. Każdy, któryby Podprefektowi, Prefektowi lub Generałowi Kommanderującemu w Departamencie doniósł, że się znajduje w Gminie Zbieg, lub Urlopnik przetrzymujący czas zamierzony, skoro takowy schwytany będzie, odbierze nagrody Złotyeh sto z funduszu kar mających się opłacać przez Urzędników przewiniałych.

ART. 19. Generałowie Kommanderujący w Departamentach upoważnieni są śledzić potajemnie po wszelkich Gminach, jeżeli się nie znajduje w nich Zbieg lub Urlopnik nie wracający, a takowego schwytawszy wezwąć Prefekta o wymierzenie kary na niedbałego lub występnego Urzędnika. Gdyby zaś potrzeba zbrojowej rewizyi Gminy jakowej okazać się kiedy miała, takowa tylko na przedstawienie Ministra Naszego Woyny za wyraźnem Naszém dozwoleństwem nastąpić może.

ART. 20. Gdy Rozrządzenia w niniejszym Dekrecie zawarte, są tylko uporządkowaniem

nieniem dokładniejszych przepisów Artykułu 47 Dekretu Naszego dnia 9 Maja 1803, oraz Artykułu 23 Dekretu Naszego 18 Stycznia 1810 roku mieć chcemy, aby też urządzenia rozciągnięte były, i do tych Zbiegów lub Urlopuików, którzy dotąd po Gminach Znaydują się.

ART. 21. Kary pieniężne tak od prywatnych iako i Urzędników w skutku niniejszego Dekretu ściągane do Kas publicznych Powiatowych wpływać będą, zapłata jednak za Efektą Zbiegłego za pośrednictwem Prefekta, lub Podprefekta do Pułków oddawana byćż ma, prosto i przed wypłynieniemoney do Kasy Powiatowej.

Dopełnienie niniejszey Naszey Woli, i unieszczenie w Dzienniku Praw, Ministrom Naszym Xięstwa Warszawskiego, w czém do którego należy zalecamy. (podpisano)

FREDERYK AUGUST, przez Króla Minister Sekretarz Stanu *Stanisław Breza*. (L. S.)

Zgodno z Oryginałem Minister Sekretarz Stanu, *Stanisław Breza*. Zgodno z Oryginałem.

Prezes Rady Ministrów, *S. Potocki*. Sekretarz Rady Ministrów, *Stanisław Grabowski*.

Zgodność zaświadczam: Minister Spraw Wewnętrznych, *J. Łuszczewski*, *Cieciszewski*, *Z. S. J.*

do powszechney wiadomości podając, ogłoszenie onegoż z Ambem i ściśle dopełnianie

obiętych; mim przepisów wszystkim władzom Administracyino-Policyinym i Mieszkańcom

Departamentu Radomskiego, iak najmocniej poleca, Radom dnia 27 Lutego 1812 Roku.

(podpisano) *Małachowski*.

Hafsmann, Sekretarz Jeneralny.

Nro. 2074. Prefekt Departamentu Radomskiego.

Stosownie do Reskryptu JW. Ministra Skarbu z dnia 19 Lutego r. b. Nro. 217 pro Februario, podaje Tabelę Ewaluacyiną zagranicznych pieniędzy w Krain Kurs mieć mogących, w następującej treści:

MINISTER PRZYCHODOW I SKARBU.

Stosownie do Artykułu 299 Dekretu Nayaś Pana Wydanego w Dreźnie d. 29 Listopada 1810 roku polecającego ponawianie ogłaszania Tabelli Ewaluacyiney zagranicznych pieniędzy, niżej umieszczoną do powszechney wiadomości podaje, i do niey wszystkim, kogo to tylko interesować może, a szczególniey Kąsom Publicznym stosować się zaleca.

TABELLA Ewaluacyina srebrnych i złotych zagranicznych pieniędzy, kurs w Xięstwie Warszawskiem mających od dnia 1 Marca 1812 roku.

SREBRNE PIENIĄDZE.

SASKIE	Talary Lotwencyjne	Zł. 8 Gr. 12.
Polskary	—	— 4 — 6.

		Zł.	g.	Gr.	5.
SASKIE:	Dwuzłotówki				
	Złotówki	--	1	--	1.
	Półzłotki	--	--	--	15.
FRANCUZKIE:	1 Sztuka od 5 franków	--	8	--	3.
	1 Sztuka od 2 franków	--	3	--	4.
	1 Sztuka od 1 franka (a)	--	1	--	18.
AUSTRYACKIE: Talary i półtalary Konweneyne, czyli Species, teyże war- tości co Saskie					
	1 Sztuka od 30 Kreuzerów	--	2	--	3.
	1 Sztuka od 20 Kreuzerów	--	1	--	12.
	1 Sztuka od 15 Kreuzerów	--	1	--	1.
	1 Sztuka od 10 Kreuzerów	--	--	--	21.
	17 Kreuzerówka stara	--	1	--	--
	7 Kreuzerówka stara (b)	--	--	--	12.
	Talar Brabancki czyli Kronentalar	--	9	--	12.
	Półtalara	--	4	--	21.
	Cwierć talara	--	2	--	10.
PRUSKI Kurant	{ Talary	--	6	--	--
	{ Półtalarek	--	3	--	--
	{ Cwierć talarek	--	1	--	15.
	{ Dwuzłotówka	--	2	--	--
	{ Złotówka	--	1	--	--
	Półzłotek	--	--	--	15.

(a) Zupełnie ściśle biorąc, wartość jednego franka jest 1 zł: 18 gr: 11 den: 5 ósmych 15/37. Wartość 2 franków i 5 franków wypada również w ułamkach, które każdy łatwo zachować sobie może, biorąc za zasadę, iż 37 franków czynią 60 zł: równo. W oznaczeniu tabellowem ułamki opuszczone zostały, iako nie mogące być w pojedynczych sztukach zrealizowane, co się również i do innych obcych pieniędzy rozciąga

(b) Nowe Austriackie 12 i 7 Kreuzerówki, ani w Kafsach publicznych, ani w kursie przyymowane być nie powinni. W ogólności, wszelkiego rodzaju pieniądze w tabelli ni-niejszej ewaluacyney nie umieszczone, w Kafsach przyymowane nie będą.

		Zł.	Gr.	3.
	Tymf			
	Szóstak	--	--	10.
Pruska zła-	Srebrnik	--	--	4.
pkowa moneta.	Dydek	--	--	3.
Te dwa gatunki bilonów Pruskich tylko do dnia ostatnie-				
go Marca b. r. w Kasaach Kraiowych przyjmowane będą.				
Rossyjskie:	Stare Ruble bite aż do panowania Piotra III. <i>inclusive</i>	--	7	--
	Ruble Katarzyny II. i jej następców	--	6	-- 12.
	Półrubble	--	3	-- 6.
	Cwiartki	--	1	-- 18.
	1 Sztuka od 20 Kopeiek	--	1	-- 8.
	1 Sztuka od 15 kopeiek	--	--	-- 28.
	1 Sztuka od 10 kopeiek	--	--	-- 19.
Sztuki od 20; 15, 10 kopeiek, te tylko przyjmowane być				
maia, które podstępem roku 1809 <i>inclusive</i> , lub lat po-				
przednich wybite były.				
Polskie:	Od roku 1765, do 1786 <i>inclusive</i> :			
	Talary od 8 zło:	--	8	-- 12.
	Półtalary	--	4	-- 6.
	Dwuzłotówki	--	2	-- 3.
	Złotówki	--	1	--
	Półzłotki	--	--	-- 15.
	Srebrniki	--	--	-- 7½
Polskie:	Późniejsze, to jest. od roku 1787 do 1795 <i>inclusive</i> .			
	Talary od 8 zło:	--	8	--
	Talary od 6 zło.	--	6	--
	Czterozłotówki	--	4	--
	Dwuzłotówki	--	2	--
	Złotówki	--	1	--
	Półzłotki	--	--	-- 15.
	10 Groszówki	--	--	-- 10.

Z Ł O T E P I E N I A D Z E.

Czerwone złoto: Saskie, Austriackie, Hollenderskie, tak dawniejsze, iako też w ostatnich czasach robione z popiersiem Króla Ludwika, Polskie, Węgierskie, Pruskie, Weneckie, Genueńskie, Florenckie, Salsburskie, Duńskie: po	Zł. 16 Gr. 15.
Friederichsd'ory: Saskie: po	-- 30 -- --
ditto: — — — — —	-- 60 -- --
Friederichsd'ory: Pruskie: półdwojne	-- 20 -- --
ditto: — — — — —	-- 60 -- --

W tey wartości przyjmować będą wszystkie Kasy w Podatkach wyżej wyrażone złote pieniądze. Co się tyeze ich kursu w publiczności, ten zależy od potrzeby sprzedających, lub nabywających też pieniądze, w czem zupełna wolność każdemu jest zostawiona.

Lubo w Nocie pod lit: (a) frakcyie Francuzkich pieniędzy są wyrażone, i jest wzmianka o frakcyiach innych obcych pieniędzy, Kasy jednak na takowe frakcyie uważać nie będą, i pieniądze obce według szacunku każdej sztuki w złotych i groszach wyrażonego przyjmować mają. W Warszawie dnia 7 Lutego 1812 roku.

(podpisano) T. MATUSZEWIC. *Bienkowski*, Jen. Insp. Menn.

z tym obwieszczeniem do powszechney każdego wiadomości, że lubo w Tabelli Ewaluacyjney nie ma wzmianki o miedzianych pieniądzach Austriackich, wszystkie jednak Kasy do stały rozkaz przyjmować je według Ustaw i zwyczajów do tych czas trwających do dnia 1 Kwietnia b. r. stosownie do Dekretu Najjaśniejszego Pana pod dniem 22 Grudnia 1811, a od pomienionego dnia 1 Kwietnia b. r., te miedziane zagraneczne pieniądze w żadnych opłatach przez Kasyerów brane już nie będą. Radom dnia 28 Lutego 1812.

(podpisano) *Małachowski*. *Hafsmann*, Sekr. Jenerałny.

Nro. 1716. Prefekt Departamentu Radomskiego.

Odwolując się do Odezwuy swey z dnia 25 Września r. p. pod Nrm 9432 wydanej w Nro 1 Dziennika Departamentowego umieszczoney: Urządzenia tego peryodycznego pisma tyżące się, obeymującey, w której Punktem 6tym przepisał, że UUr. Woyci i JPP. Burmistrzowie w Gminach kościoły Parafialne mających, Dziennik Departamentowy XX. Plebanom dla publikowania z Ambon Urządzeń w nim znajdujących się, komunikować powinni, stanowią, że takowa publikacya tych tylko Rozporządzeń Rządowych uskutecznianą bydź ma, względem których wyrażnie będzie nakazana. Radom dnia 16 Marca 1812.

(podpisano) *Małachowski*. *Hafsmann* Sekr. Jenerałny.

DODATEK